

אורי שני 8744468.

פלוגה ג.

צוות 10.

אגוז.

"האומץ להביע דעה"

פתיחה:

אקדים ואומר שהאומץ להביע דעה זה משהו שמלווה אותי מאוד מאז שהתגייסתי בעיקר כי אני משתייך לשתי קבוצות עם דעות מאות ברורות וחלקם לא במיינסטרים ואני מדבר כמובן על זה שאני דתי ומתיישב מקרית ארבע. ולאורך הדרך שלי עד עכשיו בצבא זה נושא שיצא לי לא מעט פעמים להתחכך איתו בהתחלה כחייל כלוחם ואז כמפקד.

אני אגע בשתי תובנות מרכזיות שאני לוקח מהמאמר לתפיסה הפיקודית שלי בפרט ולהמשך השירות שלי בכלל:

נקודה ראשונה

"רוח לחימה":

בדרך כלל ששומעים את המושג רוח לחימה הסיטואציה שעולה בראש היא מפקד נואם רגע לפני היציאה לקרב או כל מיני תמונות ואנשים הרואיים וזה הבנה מוטעית. רוח לחימה זה הדבר אולי המשאב הכי חשוב שלנו בתור צבא הגנה לישראל יש אין ספור דוגמאות לצבאות חזקים וחדשניים שהפסידו בקרב כי ניצבו מנגד לוחמים בעלי רוח לחימה.. והרוח הזאת אומנם הקצה שלה הוא בשדה הקרב אבל גם בשגרה יש לה משמעות אקוטית בחוזק והחוסן של הצבא בצורת האימונים בדגש שניתן על הכשרות החיילים והמפקדים בצבא בהשקעה בחינוך ובחיזוק ה"למה" והפער שיש באומץ של לוחמים/מפקדים להתייצב כנגד מפקדיהם ולחלוק עליהם הוא עוד תוצאה של הפער שיש ברוח הלחימה היום כהוכחה לכך ניתן לראות ביחידות מובחרות עם רוח לחימה שיח כנה ואמיתי של מפקד-פקוד ובעקבות כך השתפרות מתמדת כתוצאה מריבוי הדעות.

נקודה נוספת שהתחדדה לי זה שכדי ליצור בקרב פקודי את האומץ והרצון להביע דעה ולקחת חלק פעיל בתהליכי החשיבה גם אם זה הפוך מדעתי זה יצירת ניתוק מוחלט בין ההערכה שלי אליהם כבני אדם/כלוחמים לבין דעתם.. כלומר אני יכול לחשוב שחייל שלי טועה בשיקול דעת ויש לו דעות בעייתיות ויחד עם זה להוציא אותו לקורס מכים למשל או להילחם כדי שיצא למיוחדת שהוא צריך... ופעם שהמסר הזה הוא ברור זה הקרקע לאווירה ושיח שמעודדים הבעת דעה גם כשהיא לא נוחה ולא פופולארית... חשוב להדגיש זה לא שאני יוותר על דעתי וישנה אותה רק כדי שירגישו טוב, אני אלחם בדעתם עד חורמה אם אחשוב שהם טועים ויחד עם זה ימשיך להעריך אותם באותה המידה.

בעיניי היום ב2022 זה לא פחות מחובה לדבר על הנושא הזה כהבנה שהוא מרכיב מרכזי בצבא מנצח והיום בעולם של מיצוי אישי ואינטרסים אנשים עוד יותר נוטים להעדיף את קידומם גם אם זה בתמורה לא וויתור על ערכי/אידיאלים שהם מאמינים בהם..

סיכום:

במאמר נגעתי בשתי נקודות מרכזיות

1. הקשר בין האומץ להביע דעה לרוח לחימה.
2. דרך הפתרון לבעייתיות בצורת ההערכה הקיימת בין רוב המפקדים לחיילים.

בנוסף ברלונטיות של הנושא ל2022.

בעיניי כל עיסוק בנושא הזה תורם מאוד לשינוי שהחל בצבא בתחום ושמח מאוד על ההזדמנות.